

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 30.11.2016 г.
COM(2016) 761 final

ANNEX 1

ПРИЛОЖЕНИЕ

КЪМ

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност

{ SWD(2016) 399 final }

{ SWD(2016) 401 final }

{ SWD(2016) 402 final }

{ SWD(2016) 403 final }

{ SWD(2016) 404 final }

{ SWD(2016) 405 final }

{ SWD(2016) 406 final }

ПРИЛОЖЕНИЕ

1. Приложения IV и V се изменят, както следва:

- а) В приложение IV бележка под линия 3 се заменя със следното: „⁽³⁾ Тази стойност може да се използва в случаите, при които енергоспестяванията се изчисляват като първична енергия посредством подход „отдолу нагоре“, базиращ се на крайното енергийно потребление. За енергоспестявания, изразени в kWh електроенергия, държавите членки могат да използват стойността 2,0 на обичайния коефициент на преобразуване, отчитащ първичната енергия. Държавите членки могат да използват и друга стойност на този коефициент, при условие че направят съответната обосновка.“.
- б) Приложение V се заменя със следното:

„Приложение V

Общи методи и принципи за изчисляване на въздействието на схемите за задължения за енергийна ефективност или на други мерки по енергийната политика, съгласно член 7, параграфи 1 и 2, член 7а, член 7б и член 20, параграф 6

1. Методи за изчисление на икономии на енергия, които не се дължат на данъчни мерки, за целите по член 7, параграфи 1 и 2, член 7а, член 7б и член 20, параграф 6.

Задължените, участващите или изпълняващите страни или изпълнителните публични органи могат да използват един или повече от следните методи за изчисление на икономии на енергия:

- а) предполагаеми икономии на енергия в съответствие с резултатите от независим мониторинг на предходни енергийни подобрения в сходни инсталации. Този вид подход се нарича „ex-ante“;
- б) измерени икономии на енергия, при които енергоспестяването от прилагането на дадена мярка или на пакет от мерки се определят чрез регистриране на действителното намаление на енергопотреблението, като се вземат предвид такива фактори като допълнителност, обитаване, обем на продукцията и метеорологични условия, които могат да влияят върху потреблението. Този вид подход се нарича „ex-post“;
- в) пропорционално оценени икономии на енергия, при които се използват инженерни оценки на енергоспестяването. Този подход може да се използва само когато установяването на стабилни измервани данни за конкретна инсталация е трудно или несъразмерно скъпо, напр. при замяната на компресор или електродвигател с консумация в kWh, различна от тази на съоръжение, за което са измерени независими данни относно икономии на енергия, или когато тези оценки се правят въз основа на установени в национален мащаб методики и референтни стойности от квалифицирани или акредитирани експерти, които са независими от задължените, участващите или изпълняващите страни;

- г) наблюдавани икономии на енергия, при които се определя потребителската реакция спрямо съвети, информационни кампании, схеми за етикетиране или сертифициране, или използване на интелигентни измервателни уреди. Този подход може да се използва единствено за икономии на енергия, които произтичат от промени в потребителското поведение. Той не може да се използва за икономии на енергия, които произтичат от прилагането на физически мерки.
2. При определяне на икономии на енергия за дадена мярка за енергийна ефективност за целите по член 7, параграфи 1 и 2, член 7а, член 7б и член 20, параграф 6 се прилагат следните принципи:
- а) за икономии на енергия трябва да бъде показано, че са допълнителни спрямо икономии, които при всички случаи биха се реализирали и без дейността на задължените, участващите или изпълняващите страни и/или на изпълнителните органи. За да определят кои икономии на енергия могат да бъдат отчитани като допълнителни, държавите членки трябва да определят базова линия, описваща как би се изменяло енергопотреблението при отсъствие на съответната мярка по енергийната политика. Тази базова линия трябва да отразява следните фактори: тенденциите на енергопотреблението, промените в поведението на потребителите и измененията, предизвикани от други мерки на национално и европейско равнище;
- б) икономии на енергия, дължащи се на прилагането на задължителното законодателство на ЕС, се считат за икономии, които при всички случаи биха се реализирали и без дейността на задължените, участващите или изпълняващите страни и/или на изпълнителните органи, и поради това не могат да се отчитат по параграф 1 от член 7, с изключение на икономии във връзка със санирането на съществуващи сгради, при условие че е осигурено съответствие с критерия за материалност по точка 3, буква з);
- в) кредит за постигнати икономии на енергия може да се признава само за икономии на енергия, надхвърлящи следните равнища:
- и) стандартите на Съюза за емисиите от нови леки пътнически автомобили и нови леки търговски превозни средства, произтичащи от прилагането на Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета¹ и на Регламент (ЕС) № 510/2011 на Европейския парламент и на Съвета²;

¹ Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки пътнически автомобили като част от цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 1).

² Регламент (ЕС) № 510/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2011 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки търговски превозни средства като част от цялостния подход на Съюза за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства (ОВ L 145, 31.5.2011 г., стр. 1).

- ii) изискванията на Съюза за оттегляне от пазара на някои продукти, свързани с енергопотреблението, в съответствие с изпълнението на мерки за прилагане съгласно Директива 2009/125/ЕО.
- г) разрешено е признаването на икономии в резултат от политики, имащи за цел насърчаване на по-добра енергийна ефективност на продукти, съоръжения, сгради и строителни елементи, процеси или пазари;
- д) възможно е да се отчита пълен кредит за политики, ускоряващи възприемането на по-ефективни продукти и превозни средства, при условие че се покаже, че това възприемане се реализира преди изтичането на средния очакван живот на продукта или превозното средство, или преди продуктът или превозното средство да бъдат заменени според обичайната практика, и че икономии на енергия се отчитат само за периода до изтичането на средния очакван живот на продукта или превозното средство, които се заменят;
- е) при насърчаването на реализирането на мерки за енергийна ефективност държавите членки трябва да осигуряват поддържане на стандартите за качество на продуктите, услугите и инсталирането на мерки за енергийна ефективност, или съответно да осигуряват въвеждане на такива стандарти в случаите, при които те не съществуват
- ж) за да се отчетат различията в климата между отделни климатични области, държавите членки могат да изберат да отчетат икономии на енергия спрямо стандартна стойност или да определят различни икономии на енергия в съответствие с различните температури в отделните области;
- з) при изчисляването на икономии на енергия се отчита времетраенето на мерките. Това може да се прави чрез отчитане на икономии, които ще се постигнат от всяко отделно действие между датата на реализацията и съответно 31 декември 2020 г. или 31 декември 2030 г., според разглеждания случай. Като алтернативна възможност, държавите членки могат да възприемат друг метод, за който се счита, че ще даде поне същия общ размер на икономии. Когато използват други методи, държавите членки трябва да направят необходимото, така че общият размер на икономии на енергия, изчислен по тези методи, да не надхвърля размера на икономии на енергия, който би се получил в резултат от изчисление с отчитане на икономии от всяко отделно действие между датата на неговата реализация и съответно 31 декември 2020 г. или 31 декември 2030 г., според разглеждания случай. В своите интегрирани национални планове за действие в областта на енергетиката и климата в рамките на управлението на Енергийния съюз, държавите членки трябва да опишат подробно какви други методи са използвани и какви разпоредби са въведени, за да се осигури изпълнението на това задължително изискване по отношение на изчисленията.

3. Държавите членки трябва да осигурят спазване на следните изисквания във връзка с мерките по енергийната политика, предприемани в съответствие с член 7б и член 20, параграф 6:
- а) мерките по енергийната политика и индивидуалните действия трябва да порождаат верифицируеми икономии на енергия при крайното енергийно потребление;
 - б) трябва да бъде ясно определена отговорността на всяка изпълняваща страна, участваща страна или изпълнителен публичен орган, според съответния случай;
 - в) икономии на енергия, които са постигнати или следва да бъдат постигнати, трябва да се определят по прозрачен начин;
 - г) размерът на икономии на енергия, които се изисква или следва да бъдат постигнати чрез дадена мярка на енергийната политика, се изразява под формата или на крайно, или на първично енергийно потребление, като се използват коефициентите за преобразуване, посочени в приложение IV;
 - д) да се изготвя и да се осигурява публичен достъп до ежегоден доклад относно икономии на енергия, постигнати от изпълняващите страни, участващите страни и изпълнителните органи, придружен от данни за годишните тенденции на икономии на енергия;
 - е) да се провежда мониторинг на резултатите и да се предприемат подходящи мерки, ако напредъкът е незадоволителен;
 - ж) икономии от дадено отделно действие не могат да бъдат декларирани от повече от една страна;
 - з) да бъде показано, че действията на съответната участваща страна, изпълняваща страна или изпълнителен орган са причина за постигането на отчетаните резултати.

За мерки по енергийната политика, предприети в съответствие с буква д) от член 7, параграф 2, държавите членки могат да използват изчислителната методика, определена в Директива 2010/31/ЕС, доколкото това е в съответствие с изискванията съгласно член 7 от настоящата директива и съгласно настоящото приложение.

4. При определянето на икономии на енергия, дължащи се на свързани с данъчното облагане мерки по енергийната политика, въведени в съответствие с член 7б, се прилагат следните принципи:
- а) кредит за постигнати икономии на енергия може да се признава само за икономии на енергия, постигнати в резултат на данъчни мерки, надхвърлящи приложимите за горивата минимални равнища на данъчно облагане, изисквани съгласно Директива 2003/96/ЕО на Съвета³ или съгласно Директива 2006/112/ЕО на Съвета⁴;

³ Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51).

⁴ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

- б) еластичностите на цените, използвани при изчислението на въздействието на (енергийните) данъчни мерки, трябва да изразяват реакцията на търсенето на енергия спрямо измененията на цените и трябва да се оценяват на базата на неотдавнашни и представителни данни от официални източници;
- в) икономии на енергия, дължащи се на придружаващи инструменти на данъчната политика, включително фискални стимули или плащания във фонд, се отчитат отделно.

5. Нотифициране на методиката

Държавите членки трябва в съответствие с бъдещото законодателно предложение относно управлението на Енергийния съюз да нотифицират до Комисията предложената от тях подробна методика за функционирането на схемите за задължения за енергийна ефективност и на алтернативните мерки по член 7а, член 7б и член 20, параграф 6. Освен в случаите на данъчни мерки, тази нотификация трябва да включва подробна информация относно:

- а) равнището на изискването за икономии на енергия или на очакваните икономии, които да бъдат постигнати през целия период от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г.
- б) задължените, участващите или изпълняващите страни или изпълнителните публични органи;
- в) целевите сектори;
- г) мерките по енергийната политика и индивидуалните действия, предвидени в съответната мярка по енергийната политика, включително очакваното общо кумулативно количество на икономии по всяка мярка;
- д) продължителността на периода на задълженията по схемата за задължения за енергийна ефективност;
- е) действията, предвидени в рамките на съответната мярка по енергийната политика;
- ж) изчислителната методика, включително начина, по който са определени допълнителността и причинно-следствените връзки, както и методиките и референтните стойности, използвани за приетите и пропорционално оценените икономии;
- з) времетраенията на мерките, как са изчислени те и на какво се базират;
- и) подходът, използван за отчитане на климатичните различия в рамките на съответната държава членка;
- й) системите за мониторинг и верификация за мерките по член 7а и член 7б и как се осигурява тяхната независимост от задължените, участващите или изпълняващите страни;
- к) в случая на данъчни мерки, нотификацията трябва да включва подробна информация относно:
 - і) целевите сектори и сегмента данъкоплатци;

- ii) изпълнителния публичен орган;
- iii) очакваните икономии на енергия;
- iv) срокът на действие на данъчната мярка; и
- v) изчислителната методика, включително кои еластичности на цени са използвани и как те са определени.“;

2. Приложение VII се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Минимални изисквания за фактуриране и информация за фактурирането въз основа на действителното потребление на природен газ“;

б) Добавя се следното приложение VIIa:

„Приложение VIIa

Минимални изисквания за фактуриране и информация за фактурирането въз основа на действителното потребление за отопление, охлаждане и битова гореща вода

1. Фактуриране въз основа на действителното потребление

За да се даде възможност на крайните потребители да регулират своето енергопотребление, фактурирането трябва да се извършва въз основа на действителното потребление поне веднъж годишно.

2. Минимална честота на предоставянето на фактурна информация или информация за потреблението

В съответствие с [Please insert here ...the entry into force (Моля попълнете тук...и датата на влизане в сила)], в случаите, при които има инсталирани измервателни уреди или топлинни разпределители, които могат да се отчитат от разстояние, трябва да се осигурява достъп до фактурна информация или информация за потреблението, базиращи се на реалното потребление, поне веднъж на тримесечие — в случаите, при които крайните клиенти са предпочели да получават електронни сметки, а в останалите случаи — два пъти годишно.

Считано от 1 януари 2022 г. в случаите, при които има инсталирани измервателни уреди или топлинни разпределители, които могат да се отчитат от разстояние, трябва да се осигурява достъп до фактурна информация или информация за потреблението поне веднъж месечно. Отоплението и охлаждането могат да бъдат освободени от това изискване в периодите извън отоплителния/охладителния сезон.

3. Минимално необходима информация, която трябва да се съдържа в сметката, базираща се на действителното потребление

Държавите членки трябва да предприемат необходимото, за да имат крайните потребители достъп до следната информация в ясна и разбираема форма, която да се съдържа във или да придружава техните сметки:

а) текущите действащи цени и действителното енергопотребление;

- б) информация относно микса на използваните горива, включително за крайни потребители, ползващи енергия от топлоснабдителна система или система за охлаждаща енергия;
- в) сравнение на енергопотреблението на крайните потребители с потреблението за същия период през предходната година, представено графично и с корекция за климатичните условия при отопление и охлаждане;
- г) информация как да се влезе в контакт с организации на крайни клиенти, енергийни агенции или подобни органи, включително адреси в Интернет, от които може да се получи информация за възможните мерки за подобряване на енергийната ефективност, сравнителните профили на крайни потребители и/или обективните технически спецификации на енергопотребяващото оборудване.

Освен това държавите членки трябва да вземат необходимите мерки, за да получават крайните потребители сравнения с осреднена нормализирана или референтна стойност на потреблението на краен потребител от същата категория, изразено в ясна и разбираема форма в техните сметки или със съответна съдържаща се в тях препратка.“.